

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 26, 2017

Nummer 26, 2017

Redactie: Mr. H. Vosselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:3504](#) 08-08-2017

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2017:6717](#) 04-08-2017

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:3472](#) 02-08-2017

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:3014](#) 24-07-2017

Rechtbank

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2017:7726](#) 08-08-2017

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:6083](#) 04-08-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:5555](#) 03-08-2017

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2017:6594](#) 03-08-2017

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2017:7610](#) 03-08-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:4044](#) 02-08-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:3941](#) 02-08-2017
man/Meander Medisch Centrum

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:3954](#) 01-08-2017

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2017:7405](#) 01-08-2017

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2017:7500](#) 01-08-2017

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2017:2881](#) 01-08-2017

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:5940](#) 26-07-2017

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:5941](#) 26-07-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:3748](#) 19-07-2017

X/Ziekenhuis Oost-Achterhoek en Centramed

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:4198](#) 12-07-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:4179](#) 22-06-2017

Patiënt/Canisius Wilhelmina ziekenhuis en Centramed BA

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:5027](#) 21-06-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:4220](#) 30-05-2017

weduwe/Radboud UMC

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:4228](#) 01-03-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:4229](#) 16-01-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2016:7170](#) 13-01-2016

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2016:7169](#) 06-01-2016

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2016:7163](#) 04-01-2016

Centrale Raad van Beroep

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:2846](#) 18-08-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:2830](#) 17-08-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:2829](#) 17-08-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:2832](#) 17-08-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:2798](#) 02-08-2017

Uitspraken zonder ECLI

[Geschillencommissie Financiële Dienstverlening](#) 07-08-2017

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch](#) 27-06-2017

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Oorlogsletsel. Aanvraag AOR afgewezen.

Oorlogsgetroffene in de zin van de Algemene Oorlogsongevallenregeling (AOR). Oorlogsletsel. De Raad kan het standpunt van verweerder onderschrijven dat betrokkene niet persoonlijk één of meer oorlogsgebeurtenissen in de zin van de AOR heeft meegemaakt. Aanvraag terecht afgewezen.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 18-08-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:2846

Zaaknummer: 16/1373 AOR

Rechters: B.J. van de Griend

Advocaten: I. Pieterse

RECHTSPRAAK

Onterechte weigering toekenning militair invaliditeitspensioen.

Onterechte weigering toekenning militair invaliditeitspensioen op de grond dat geen sprake is van invaliditeit met dienstverband. De verzekeringsarts van appellant heeft geen verklaring gegeven voor het verschil van opvatting over de aanwezigheid van dienstverband. Nu zij enkel aangeeft dat het gezien de uiteenlopende diagnoses legitiem is een psychische expertise te verlangen, terwijl de diagnose op zichzelf voor het al dan niet aannemen van dienstverband niet van belang is, bestaat onvoldoende grond voor een nadere expertise. Nu de genoemde verklaring nog steeds ontbreekt moet worden aangenomen dat sprake is van dienstverband. Daarbij betreft de Raad dat ook psychiater Schwarz bij het door hem gediagnosticeerde psychisch letsel het oorzakelijk verband met de dienst heeft vastgesteld.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 17-08-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:2832

Zaaknummer: 16/1558 MPW

Rechters: C.H. Bangma, H. Lagas en H. Benek

Advocaten: W.B. Knook en W.R.C. Adang

RECHTSPRAAK

Einddatum arbeidsongeschiktheidsuitkering, begindatum AOW-uitkering. Geen aanspraak op aanvullende uitkering op grond van de polisvoorwaarden, omdat Consument al ziek was toen de AOW-leeftijd werd verhoogd.

Einddatum arbeidsongeschiktheidsuitkering, begindatum AOW-uitkering. Consument heeft in het verleden een arbeidsongeschiktheidsverzekering afgesloten met als einddatum de 65-jarige leeftijd. Met deze einddatum werd beoogd aan te sluiten op de begindatum van de AOW-uitkering. De overheid echter heeft de AOW-leeftijd verhoogd. Verzekeraar heeft per 1 januari 2014 de verzekering aangepast aan die hogere AOW-leeftijd. Voor die aanpassing komen alleen verzekerden in aanmerking die op 1 januari 2014 nog niet ziek waren. Verzekerden die al wel ziek waren, zoals Consument, zijn van de aangepaste regeling uitgezonderd. De Commissie is van oordeel dat aan de verzekering geen aanspraak op aanvullende uitkering kan worden ontleend. Verzekeraar is niet gehouden om verzekerden die op 1 januari 2014 reeds ziek waren de mogelijkheid te bieden van verlenging van de uitkeringstermijn. De vordering wordt afgewezen.

Instantie: Geschillencommissie Financiële Dienstverlening

Datum uitspraak: 07-08-2017

Zaaknummer: GC2017-538

RECHTSPRAAK

Regeling Ereschuld. Geen ruimte om rekening te houden met een na de peildatum vastgestelde mate van arbeidsongeschiktheid.

Afwijzing verzoek om de bijzondere uitkering op grond van de Regeling Ereschuld toe te kennen op basis van een arbeidsongeschiktheidspercentage van honderd procent. Geen ruimte om rekening te houden met een na de peildatum vastgestelde mate van arbeidsongeschiktheid. Nu het UWV betrokkene eerst met ingang van 28 november 2012 arbeidsongeschikt heeft geacht, heeft de minister zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat op 1 juni 2012 geen sprake was van arbeidsongeschiktheid als bedoeld in de Regeling Ereschuld. De minister kon dan ook niet anders dan de hoogte van de bijzondere uitkering vaststellen aan de hand van het ten behoeve van de toekenning van het militair invaliditeitspensioen bepaalde definitieve invaliditeitspercentage zoals dat gold op 1 juni 2012. Tot slot zijn de overige door betrokkene aangevoerde omstandigheden niet dermate uitzonderlijk dat dit als onvoorziene omstandigheid in de zin van artikel 22 Besluit AO/IV kan worden beschouwd.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 17-08-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:2829

Zaaknummer: 15/7618 MPW

Rechters: C.H. Bangma, H. Lagas en H. Benek

Advocaten: H.J.M.G.M. van der Meijden en W.R.C. Adang

RECHTSPRAAK

Kwalificatievraag dienstongeval.

Incident niet aan te merken als dienstongeval. Er is geen sprake geweest van een ongeval in de zin dat appelland door een onvoorziene omstandigheid gewond is geraakt. Geen actueel procesbelang (meer) bij een beoordeling van het hoger beroep.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 17-08-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:2830

Zaaknummer: 16/3459 AW

Rechters: C.H. Bangma, H. Lagas en H. Benek

Advocaten: M.W. Fransen, V.L.S. van Crujningen en E.J.G. Jonkers-Hebben

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor plegen van ontucht met drie vrouwen die verbleven op de PAAZ-afdeling van verschillende instellingen. Toewijzing van respectievelijk € 2.500 en € 3.500 aan immateriële schadevergoeding.

Een mannelijke verpleegkundige wordt veroordeeld voor het plegen van ontucht met drie vrouwen. De vrouwen waren aan zijn zorg toevertrouwd, aangezien zij op de PAAZ-afdeling van verschillende instellingen te Heerlen verbleven. De vrouwen hebben zich gevoegd als benadeelde partij en vorderen ieder € 9.000 ter vergoeding van immateriële schade. Het hof wijst een bedrag van € 2.500 toe aan slachtoffer 1 en slachtoffer 2. Het hof oordeelt ten aanzien van slachtoffer 3 dat een immateriële schadevergoeding van € 3.500 billijk is, omdat de ontuchtige handelingen zich in haar geval over een langere periode hebben voorgedaan.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 08-08-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:3504

Zaaknummer: 20-002963-15

Rechters: P.M. Frielink, S. Riemens en M.L.P. van Cruchten

Wetsartikelen: 249 Sr

RECHTSPRAAK

Seksuele relatie 47-jarige man met 13-jarig meisje. Toewijzing van volledige vordering immateriële schadevergoeding (€ 5.000).

Veroordeling van een 47-jarige man voor het plegen van ontucht met een 13-jarig meisje. Het slachtoffer zag hem als een soort vertrouwenspersoon en dat vertrouwen is ernstig aangetast. Zij heeft immers seks gehad met de verdachte, terwijl zij daar veel te jong voor was. Het slachtoffer vordert een bedrag van € 5.000 ter vergoeding van immateriële schade. De rechtbank bespreekt vervolgens uitvoerig waarom zij tot de conclusie is gekomen dat het volledige bedrag dient te worden toegewezen. Volgens de rechtbank is het uitgangspunt dat bij aantasting in de persoon in de zin van artikel 6:106 lid 1 sub b BW sprake is van geestelijk letsel en dat dit letsel moet bestaan uit een aan de hand van objectieve maatstaven vast te stellen psychische beschadiging. De Hoge Raad heeft echter ook bepaald dat op dit uitgangspunt uitzonderingen kunnen worden aanvaard in verband met de bijzondere ernst van de normschending en de gevolgen daarvan voor het slachtoffer. Voor het toekennen van smartengeld in zedenzaken is volgens de rechtbank niet per definitie noodzakelijk dat sprake is van een in de psychiatrie erkend ziektebeeld. Toekenning van smartengeld aan het meisje is wettelijk gezien dus mogelijk. Door de raadvrouw van het slachtoffer is verwezen naar een uitspraak in de ANWB Smartengeldgids en is aansluiting gezocht bij de letsellijst van het Schadefonds Geweldsmisdrijven (letselschadecategorie 3). Het daarin genoemde bedrag (€ 5.000) komt de rechtbank redelijk voor en zij wijst daarom het gehele bedrag toe.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 08-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2017:7726

Zaaknummer: 03/659409-16

Rechters: M.C.A.E. van Binnebeke, M.B. Bax en I.C.A. Wilschut

Advocaten: R. Janssen

Wetsartikelen: 245 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling van een 72-jarige man voor poging tot moord en mishandeling van zijn ex-partner. In hoger beroep heeft de benadeelde partij zich opnieuw gevoegd voor de volledige vordering (€ 15.000). Het hof oordeelt, in overeenstemming met de rechtbank, dat toewijzing van het overige aan schadevergoeding (€ 7.500) een onevenredige belasting van het strafproces oplevert.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 04-08-2017

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2017:6717

Zaaknummer: 21-000846-17

Rechters: B.J.J. Melssen, A.H. Garos en R.C.C. van Leest

Advocaten: R.B.J.G. Baggen

Wetsartikelen: 289 Sr en 300 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Geen inhoudelijke behandeling van de vordering van de benadeelde partij, nu de vordering wel is aangekondigd op de dagvaarding maar niet in het dossier was opgenomen. Daarnaast is de benadeelde partij niet behoorlijk opgeroepen voor de zitting. Het onderzoek wordt daarom geschorst.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 04-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:6083

Zaaknummer: 10/701255-16

Rechters: N. Doorduijn, R. Brand en J.W. Langeler

Advocaten: A.J.M. Bommer

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Dodelijk verkeersongeval Texel. Heropening van het onderzoek in de zaak teneinde te kunnen vaststellen of verdachte achter het stuur gebruik heeft gemaakt van WhatsApp. Geen beslissing genomen omtrent gevorderde immateriële schadevergoeding door de nabestaanden.

In 2016 heeft op Texel een verkeersongeval plaatsgevonden waarbij een fietsster om het leven is gekomen. De verdachte wordt verweten dat zij te hard heeft gereden en achter het stuur gebruik heeft gemaakt van haar mobiele telefoon door WhatsApp-berichten te versturen. Hierdoor zou zij de fietsster niet hebben gezien. De verdachte verklaart zelf dat zij is gestopt om haar WhatsApp-berichten te lezen en daarna weer is gaan rijden. Nu onduidelijk is in hoeverre deze verklaring kloppend is, houdt de rechtbank de behandeling van de zaak aan en wordt het onderzoek naar de toedracht van het ongeval heropend. Op die manier kan onderzocht worden in hoeverre het mogelijk is dat verdachte eerst haar WhatsApp-berichten heeft gelezen en vervolgens verder is gereden en het slachtoffer heeft aangereden. Aangezien het onderzoek wordt heropend, wordt nog geen inhoudelijke beslissing gegeven over de immateriële schadevergoeding die is gevorderd door de nabestaanden.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 03-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2017:6594

Zaaknummer: 15/073907-16

Rechters: K.G. Witteman, F.G. Hijink en S.I.A.C. Angenent-Bakker

Advocaten: M. Berbee

Wetsartikelen: 6 WVV

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor bedreiging van een gemeentelijke handhaver door het dreigen met een bijl. Toewijzing van gevorderde immateriële schadevergoeding, ondanks aanwezigheid andere psychische problematiek die wellicht niet door het delict is veroorzaakt.

Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 750 aan immateriële schadevergoeding. De raadvrouw van de verdachte heeft aangevoerd dat de vordering moet worden afgewezen, dan wel moet worden gematigd vanwege de aanwezigheid van psychische problematiek bij het slachtoffer die niet in relatie staat tot het delict. De rechtbank gaat voorbij aan dit verweer en oordeelt dat het gehele bedrag vatbaar is voor toewijzing. Er is namelijk sprake van een causaal verband tussen het bewezenverklaarde feit en de schade.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 03-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:5555

Zaaknummer: 13/659387-15 en 13/197325-15 (TUL)

Rechters: V.V. Essenburg, R. Odink en R.R. Eijsten

Advocaten: E.M.C. van Nielen

Wetsartikelen: 285 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor een poging tot het toebrengen van zwaar lichamelijk letsel door in te rijden op een politieagent terwijl de verdachte op de vlucht was. Afwijzing van gevorderde immateriële schadevergoeding wegens onvoldoende bewijs voor schending van artikel 6:106 lid 1 sub b BW.

De gewonde politieagent heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 758 aan immateriële schadevergoeding. De rechtbank wijst de vordering af, omdat onvoldoende is vast komen te staan dat sprake is van een aantasting van de persoon op andere wijze zoals bedoeld in artikel 6:106 lid 1 sub b BW. De rechtbank overweegt daartoe dat het feit dat de politieagent is geschrokken van het incident en hij zich tijdens het incident onveilig heeft gevoeld, onvoldoende is om aan te nemen dat sprake is van geestelijk letsel. Negatieve gevoelens zijn volgens de rechtbank onvoldoende.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 03-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2017:7610

Zaaknummer: 03/866198-16

Rechters: E.H.A.F.M. Krol, J.H. Klifman en P.H.M. Kuster

Advocaten: A.L. Rinsma

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

man/Meander Medisch Centrum

Man – slachtoffer van een medische fout waarvoor het ziekenhuis aansprakelijkheid heeft erkend – start na een langdurig buitengerechtelijk overleg en diverse expertises, een procedure ter vordering van schadevergoeding. In de procedure blijkt dat er getwijfeld moet worden aan de beperkingen die de man in de expertises stelde te hebben. De rechtbank oordeelt dat de man de volledigheds-/waarheidsplicht van artikel 21 Rv onvoldoende in acht heeft genomen. Van boze opzet is echter geen sprake; zijn vordering wordt niet afgewezen, maar alle expertises moeten opnieuw gedaan worden. Volgens de rechtbank zou het echter beter zijn als partijen er onderling nu alsnog uitkomen.

Feiten In juni 2007 ondergaat de man een foutieve heupoperatie in Meander medisch centrum, waarna elders twee noodzakelijke vervolgooperaties volgen, in 2007 en 2010. In ieder geval tot en met 2013 staat de man voor zowel de lichamelijke als de psychische gevolgen nog onder medische behandeling. Meander heeft aansprakelijkheid erkend voor de foutieve operatie. In het buitengerechtelijke afwikkelingstraject zijn er verschillende expertises gedaan: in 2011 een bedrijfseconomische expertise, in 2012 een orthopedische, en in 2014 een verzekeringsgeneeskundige en een arbeidsdeskundige expertise. In oktober 2014 spreken partijen met een mediator. In december 2014 doet Meander een afwikkelingsvoorstel, welk voorstel de man niet accepteert. In 2015 start hij de procedure. In de procedure vordert hij het volgens hem resterende schadebedrag: € 752.768. Meander voert verweer omtrent het causaal verband, de beperkingen en de schade. Gaandeweg de procedure – naar voren gebracht bij dupliek in april 2017 – komt Meander in het bezit van een documentaire waarin de man een van de hoofdrollen speelt. Uit de beelden blijkt dat de klachten en beperkingen van de man van een andere en mindere aard en ernst zijn dan door hem in de procedure is gesteld en door hem aan de deskundigen bij de expertises is voorgehouden. Volgens Meander heeft de man artikel 21 Rv geschonden en moet dat als consequentie hebben dat zijn vordering wordt

afgewezen, dat verder inhoudelijk overleg of procederen niet zinvol meer is, en dat Meander afdoende schade heeft vergoed. Het verweer van de man komt hierop neer dat hij zich niet heeft gerealiseerd dat het op zijn weg had gelegen om Meander in te lichten, onder andere omdat inmiddels de procedure liep. *Oordeel* Volgens de rechtbank had de man zonder meer uit eigen beweging de rechtbank en Meander moeten inlichten over zijn veranderde gezondheidstoestand sinds eind 2014. Dit geldt in ieder geval voor de comparitie van september 2016, ter gelegenheid waarvan de rechtbank hem de algemene vraag heeft gesteld hoe het met hem ging. Ook had hij mededelingen moeten doen over zijn werkhervatting, ongeacht welke inkomsten hij daarmee genereerde. Dat er inmiddels een procedure liep, acht de rechtbank in zoverre niet relevant omdat partijen ook buiten de procedure om nog overleg met elkaar voerden over een regeling. De rechtbank onderschrijft verder de stelling van Meander dat het geven van volledige openheid van zaken in zaken als deze van belang is, omdat Meander, deskundigen en de rechtbank voor een (groot) gedeelte afhankelijk zijn van de inlichtingen die de man verstrekt. De rechtbank acht echter voldoende aannemelijk dat bij de man geen sprake is geweest van boze opzet om gegevens voor Meander verborgen te houden. Daarmee strookt namelijk niet dat de documentaire in het openbaar in het filmmuseum is gepresenteerd, en evenmin dat deze via het internet te bestellen is. Gelet op het voorgaande acht de rechtbank het meer van belang dat de zaak zo veel mogelijk op grond van de juiste feiten wordt beoordeeld dan dat de handelwijze van de man met een afwijzing van zijn vordering wordt bestraft. De rechtbank spreekt vervolgens als voorlopig oordeel uit dat alle expertises opnieuw moeten worden gedaan (met uitzondering van de bedrijfseconomische) en deze bovendien aangevuld moeten worden met een psychiatrisch/psychologisch onderzoek alsmede mogelijk een cardiologische expertise. Omdat de man het bepaalde in artikel 21 Rv onvoldoende in acht heeft genomen houdt de rechtbank de mogelijkheid open om eventuele onduidelijkheden die uit de nadere onderzoeken naar voren komen geheel of gedeeltelijk voor zijn risico te laten komen of anderszins met zijn opstelling bij de eindbeslissing rekening te houden, en komen de voorschotten van de nadere expertises voorlopig voor rekening van de man. De zaak wordt naar de rol verwezen voor akte uitlating, maar de rechtbank sluit vilein af: "Uit het voorgaande volgt overigens dat de rechtbank partijen sterk in overweging geeft in overleg met elkaar te treden omtrent een praktische aanpak van het geschil." *mr. dr. R.P. Wijne*

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 02-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:3941

Zaaknummer: C/16/400581 / HA ZA 15-773

Advocaten: O.L. Nunes en mr. dr. A.J. Van

Wetsartikelen: 21 Rv

RECHTSPRAAK

Uitkering Ziektewet ten onrechte beëindigd omdat appellant zijn cv mooier heeft gemaakt dan deze is. Onvoldoende functies over om de arbeidsongeschiktheid op te baseren.

Appellant heeft na zijn ziekmelding op 15 januari 2014 wegens letsel aan zijn rechteronderarm, als gevolg van een bedrijfsongeval, ziekingeld op grond van de Ziektewet (ZW) ontvangen. Deze uitkering is ten onrechte beëindigd. Appellant heeft verklaard dat hij zijn cv mooier heeft gemaakt en niet de juiste diploma's en opleidingen heeft vermeld om meer kans op bepaalde banen te kunnen krijgen. Uit de nu beschikbare gegevens moet het opleidingsniveau van appellant nader worden vastgesteld op opleidingsniveau 2 met enkele jaren voortgezet (beroeps)onderwijs. Gevolg hiervan is dat onvoldoende functies overblijven om de mate van arbeidsongeschiktheid op te kunnen baseren.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 02-08-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:2798

Zaaknummer: 16/2024 ZW

Rechters: J.S. van der Kolk, E.W. Akkerman en A.T. Kwaasteniet

Advocaten: J.W. van de Wege en M.J.H.H. Fuchs

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het plegen van vier zedendelicten met jonge kinderen. Toewijzing schadevergoedingen.

Vervolg op PS 2016-0372. De verdachte wordt in hoger beroep opnieuw veroordeeld voor het plegen van ontucht met vier jonge kinderen (waaronder zijn dochter). In eerste aanleg is een van de slachtoffers niet-ontvankelijk verklaard. Alle benadeelden van de procedure in eerste aanleg hebben zich in hoger beroep opnieuw gevoegd. Het slachtoffer dat in eerste aanleg niet-ontvankelijk werd verklaard, krijgt in hoger beroep wel haar schadevergoeding toegewezen. Volgens het hof staat voldoende vast dat het slachtoffer als gevolg van verdachtes handelen schade heeft geleden. Het hof wijst een bedrag van € 1.200 ter vergoeding van immateriële schade toe. Ook de andere twee slachtoffers krijgen in hoger beroep hun schadevergoedingen toegewezen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 02-08-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:3472

Zaaknummer: 20-003203-16

Rechters: N.J.M. Ruyters, M.L.P. van Chruchten en T.A. de Roos

Wetsartikelen: 245 Sr, 247 Sr en 248 Sr

RECHTSPRAAK

Letselschadezaak. Verwijzing naar meervoudige kamer ter voorkoming van een impasse. Alleen SVI-verzekeraar gedagvaard door eiser.

Bij tussenvonnis van 1 maart 2017 heeft de rechtbank overwogen dat bij het ontbreken van concrete aanknopingspunten de rechtbank geneigd is het aandeel van het ongeval in de door eiser ervaren klachten die hebben geleid tot een chronische aanpassingsstoornis te schatten op vijftig procent. Eiser heeft vervolgens aangevoerd dat de rechtbank ten onrechte de jicht, diabetes, vaatspasmen en polyneuropathie heeft aangemerkt als voor risico van eiser komende omstandigheden op de voet van artikel 6:101 BW. Het is voor hem onwaarschijnlijk dat hij zonder het ongeval in meer of mindere mate blijvende psychische klachten zou hebben ondervonden. Een van de problemen die zich in deze procedure voordoet, is dat eiser alleen Achmea heeft gedagvaard als de SVI-verzekeraar en niet daarnaast ASR heeft gedagvaard. Dit betekent dat ASR alleen gehouden kan worden tot het bieden van verhaal van de schade waartoe Achmea is veroordeeld (ASR heeft zich namelijk gevoegd aan de zijde van Achmea). Het komt de rechtbank geraden voor om een comparitie te gelasten om te zien of het mogelijk is dat partijen tot overeenstemming kunnen komen. De zaak wordt daarom naar de meervoudige kamer verwezen.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 02-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:4044

Zaaknummer: C/05/293998 / HZ ZA 15-513

Rechters: J.A.M. Strens-Meulemeester

Advocaten: A. van Dorp, B.M. Stroetinga en H. Lebbing

Wetsartikelen: 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag door het slaan met een stalen stok op het hoofd van een collega. Toewijzing van de helft van het gevorderde bedrag aan immateriële schadevergoeding.

Na een woordenwisseling tussen de verdachte en het slachtoffer heeft verdachte een stalen telescoopstok gepakt en het slachtoffer, op een moment dat hij daar niet op was bedacht, tweemaal met de stok geslagen. Het slachtoffer moest geopereerd worden vanwege een schedelbreuk met een impressie op de hersenen. Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 5.000 aan immateriële schadevergoeding. De rechtbank heeft aansluiting gezocht bij de ANWB Smartengeldgids en acht een bedrag van € 2.500 passend. Er is bij het slachtoffer sprake van een ziekenhuisopname, een operatieve ingreep en een aantal maanden van arbeidsongeschiktheid. Deze feitelikheden passen volgens de rechtbank het beste bij letselschadecategorie 2.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 01-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2017:7500

Zaaknummer: 03/700057-17

Rechters: F.L.G. Geisel, M.C.A.E. van Binnebeke en M.B. Bax

Advocaten: F.A.G.M. Landerloo

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot mensenhandel en poging tot het laten verrichten van ontuchtige handelingen. Een van de slachtoffers krijgt een immateriële schadevergoeding toegewezen (€ 1.500), een ander slachtoffer wordt niet-ontvankelijk verklaard in haar vordering wegens onvoldoende onderbouwing.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 01-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:3954

Zaaknummer: 16/652093-17, 16/659158-16 (Tul, alg.) en 16/659158-16 (Tul, bijz.) (P)

Rechters: A.P.J. Schotman, M.N. Noorman en E. van den Brink

Advocaten: J.H. van Dijk

Wetsartikelen: 250 Sr en 273f Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Shaken baby-zaak; veroordeling gastouder voor doodslag. De nabestaanden worden niet-ontvankelijk verklaard in hun vordering ter vergoeding van shockschade.

De moeder van het slachtoffer (net een jaar oud) heeft het slachtoffer samen met haar broertje bij verdachte (de gastouder) afgegeven. Het slachtoffer was continu aan het huilen en verdachte kreeg haar niet stil. Daarop is zij met het kind naar boven gegaan om haar op bed te leggen. Verdachte heeft, voordat zij het kind op bed legde, een aantal keer een rukkende beweging gemaakt toen zij het kind in haar handen had. Het huilen hield daarop op en zij heeft het kind toen op bed gelegd. Omdat verdachte op een gegeven moment niets meer hoorde, is zij gaan kijken en constateerde toen dat het kind niet meer ademde, waarop zij 112 heeft gebeld. Het kind is vervolgens naar het ziekenhuis gebracht en twee dagen later overleden. De nabestaanden vorderen in deze procedure € 60.000 ter vergoeding van shockschade. De rechtbank wijst de vordering af, nu de hoogte ervan onvoldoende is onderbouwd. Hoewel vaststaat dat de nabestaanden psychische schade hebben geleden, is het zoeken van aansluiting voor de hoogte van de vordering bij het aanhangige wetsvoorstel in de Eerste Kamer (Wetsvoorstel ter vergoeding van affectieschade) onvoldoende.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 01-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2017:2881

Zaaknummer: 18-950065-16

Rechters: H.H.A. Fransen, C.M.M. Oostdam en M. van der Veen

Advocaten: J.H.S. Kroeze

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag door het gooien van een stoeptegels vanaf een brug op een daaronder gelegen drukke snelweg. Toewijzing van immateriële schadevergoeding (€ 300).

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 01-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2017:7405

Zaaknummer: 03/700068-17

Rechters: E.C.M. Hurkens, M.M. Beije en C. Nobis

Advocaten: F.F. Driessen

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Niet-ontvankelijkverklaring benadeelde partij nu onduidelijk is in hoeverre de schade van benadeelde in rechtstreeks verband staat met het bewezenverklaarde feit (verrichten van ontuchtige handelingen met directeur). Het slachtoffer had namelijk al langere tijd last van fysieke klachten en was reeds begonnen met aangepaste werkzaamheden.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 26-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:5941

Zaaknummer: 10/702065-16

Rechters: A.M.H. Geerars, J. Bergen en R.E. Drenth

Advocaten: A. Heida

Wetsartikelen: 246 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling verdachte voor poging tot doodslag, bedreiging en poging tot zware mishandeling door bij een uit de hand gelopen burenruzie een van de slachtoffers in haar schouder te schieten. Toewijzing van € 2.000 aan immateriële schadevergoeding.

Bij een burenruzie grijpt de verdachte opeens naar zijn pistool, waarop de anderen wegrennen. Verdachte schiet tweemaal in de richting van een van de wegrennende personen, waardoor die persoon een doorschotwond in haar schouder oploopt. Zij vordert in deze procedure € 5.000 ter vergoeding van immateriële schade. De rechtbank stelt het bedrag vast op € 2.000. Nadere behandeling van het overige deel van de vordering zou een onevenredige belasting van het strafproces opleveren.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 26-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:5940

Zaaknummer: 10/691201-15

Rechters: A.M.H. Geerars, J. Bergen en R.E. Drenth

Advocaten: M.E. Pennings

Wetsartikelen: 287 Sr en 302 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling in hoger beroep voor bedreiging en vernieling. Vordering benadeelde partij met betrekking tot kosten rechtsbijstand in hoger beroep toegewezen.

Het slachtoffer is in eerste aanleg niet-ontvankelijk verklaard in zijn vordering tot schadevergoeding. In hoger beroep heeft hij zich als benadeelde partij opnieuw gevoegd voor hetzelfde bedrag en vordert hij € 605 ter vergoeding van de kosten rechtsbijstand in hoger beroep en € 300 ter vergoeding van immateriële schade. Beide vorderingen worden door het hof toegewezen. Met betrekking tot de vordering ter vergoeding van kosten rechtsbijstand, overweegt het hof dat ingevolge artikel 51a Sv alleen de schade die rechtstreeks door het strafbare feit is geleden voor vergoeding in aanmerking komt. De kosten van rechtsbijstand zijn niet als zodanige rechtstreekse schade aan te merken (HR 21 september 1999, *NJ* 1999/801). De advocaat van de benadeelde partij heeft de kosten voor rechtsbijstand echter niet als schadepost, maar als kosten gevorderd. De door een benadeelde partij gemaakte kosten zijn aan te merken als proceskosten waaromtrent de rechter een afzonderlijke beslissing dient te geven. Het staat de rechter in hoger beroep vrij een hoger bedrag in aanmerking te nemen dan het bedrag dat in eerste aanleg is toegewezen. Deze beslissing hangt af van de aard van de kosten (HR 18 april 2000, *NJ* 2000/413).

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 24-07-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:3014

Zaaknummer: 23-000399-16

Rechters: C.N. Dalebout, G. Oldekamp en S. Bek

Wetsartikelen: 285 Sr

RECHTSPRAAK

X/Ziekenhuis Oost-Achterhoek en Centramed

De rechtbank beoordeelt de stelling van eiseres dat een chirurg toerekenbaar is tekortgeschoten bij het uitvoeren van een galblaasoperatie. Eiseres wordt in de gelegenheid gesteld van haar stelling bewijs te leveren door middel van een deskundigenbericht. Een eerder op verzoek van beide partijen tot stand gekomen deskundigenrapport wordt niet voldoende bruikbaar geacht, omdat niet duidelijk is of de deskundige wel over alle relevante medische stukken had kunnen beschikken. De zaak is naar de rol verwezen om partijen in de gelegenheid te stellen zich uit te laten over de persoon van de nieuwe deskundige.

Feiten Eiseres is op 21 februari 2008 is in het Streekziekenhuis Koningin Beatrix door chirurg drs. A. Jonk geopereerd aan haar galblaas. Jonk heeft een laparoscopische operatietechniek gehanteerd. Op 22 februari 2008 is eiseres uit het ziekenhuis ontslagen. Zij is op 25 februari 2008 opnieuw opgenomen wegens pijnklachten in combinatie met algehele malaise en bedlegerigheid. Op 26 februari 2008 is een echo gemaakt van de buik en is een kleine hoeveelheid vocht in de buikholtte waargenomen. Een tweede echo op 28 februari 2008 toonde een afgenomen hoeveelheid vocht. Bij nader onderzoek in het Twenteborgziekenhuis in Almelo werd een gallekkage vastgesteld. Ondanks behandeling bleef de gallekkage voortduren en is eiseres op 1 april 2008 overgeplaatst naar het AMC in Amsterdam. In het AMC is geconstateerd dat een galgang in de ductus cysticus eindigt en dat bij de junctie een lekkage bestaat. Het AMC heeft een PTC-drain geplaatst en uiteindelijk de galwegen gereconstrueerd. Eiseres heeft het Streekziekenhuis Koningin Beatrix aansprakelijk gesteld, stellende dat Jonk niet conform de professionele standaard heeft gehandeld. Er is nadien op verzoek van zowel eiseres als de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar Centramed een deskundige benoemd, die evenwel niet heeft vastgesteld dat Jonk onzorgvuldig had gehandeld. Wel is volgens de deskundige onduidelijk of Jonk tijdens de operatie een Complete View of Safety had bereikt; het blijkt niet uit het operatieverslag – terwijl dit wel had gemoeten – en het peroperatieve

beeld van de galblaas is niet digitaal vastgelegd. Voorts wijst de deskundige op de afwijkende anatomie; er is sprake van een galwegsegment van VI en VII in de ductus cysticus. Het is niet met zekerheid te stellen dat met het volledig vrijleggen van de ductus cysticus en arteria cystica conform de Critical View of Safety in alle gevallen een letsel van een aberrante galgang van segment VI en VII kan worden voorkomen. Het is echter wel zo dat als de techniek van Critical View of Safety wordt aangehouden, de kans op een dergelijk letsel kleiner is, aldus de deskundige. Eiseres heeft zich niet kunnen verenigen met aan afwijzen van de aansprakelijkheid. Om die reden heeft zij het ziekenhuis en de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar Centramed in rechte betrokken. Eiseres vordert een verklaring voor recht inhoudende dat het ziekenhuis en Centramed aansprakelijk zijn voor de schadelijke gevolgen van het feit dat bij de bij eiseres op 21 februari 2008 uitgevoerde operatie een galwegtak is beschadigd die niet beschadigd had mogen worden zonder dat dit door de operateur werd opgemerkt en een veroordeling tot betaling van haar schade. *Oordeel* De rechtbank gaat bij de beoordeling van het gevorderde eerst in op de stelling van eiseres dat Jonk een specifieke norm zou hebben geschonden door een beeldregistratie van de operatie achterwege te laten; dit zou toepassing van de omkeringsregel rechtvaardigen. De rechtbank begrijpt die stelling aldus dat eiseres tracht te ontkomen aan de op haar rustende bewijslast van de gestelde fout. Toepassing van de omkeringsregel zou volgens eiseres ertoe leiden dat het aan het ziekenhuis zou zijn om het bewijs te leveren dat Jonk wel een Critical View of Safety had bereikt, desondanks de afwijkende anatomie niet heeft kunnen zien en de geconstateerde gallekkage op goede gronden toeschreef aan een kleine beschadiging van de galblaas. De rechtbank oordeelt dat het tegen die achtergrond aldus de vraag is of het ziekenhuis verplicht was om bij de in februari 2008 uitgevoerde laparoscopische cholecystectomie opnameapparatuur beschikbaar te hebben om de chirurg in staat te stellen beeldopnames te maken tijdens de operatie ten behoeve van het verstrekken van aanknopingspunten voor bewijslevering door de patiënt. Of een dergelijke verplichting bestaat, moet primair worden beoordeeld in het licht van goed hulpverlenerschap zoals is bepaald in artikel 7:453 BW, aldus de rechtbank. Concreet is het dan volgens de rechtbank de vraag of de professionele standaard voor Jonk meebracht dat hij de operatie alleen mocht uitvoeren als hij de beschikking had over mogelijkheden van beeldregistratie. De rechtbank beantwoordt deze vraag ontkennend voor het moment waarop eiseres de operatie onderging. Een perifeer ziekenhuis hoefde in 2008 niet over opnameapparatuur te beschikken. De rechtbank gaat vervolgens in op de stelling van eiseres dat Jonk toerekenbaar tekort zou zijn geschoten bij de uitvoering van de operatie van eiseres door de aanwezigheid van een galwegtak van segment 6/7 van de rechterleverkwab niet te onderkennen en deze te beschadigen met het in de stukken beschreven gevolg. Omdat onduidelijk is of de eerste deskundige wel over alle medische stukken heeft kunnen beschikken, stelt de rechtbank

eiseres in de gelegenheid om bewijs te leveren door middel van een nieuw deskundigenbericht. De zaak is naar de rol verwezen om partijen de gelegenheid te bieden zich uit te laten over de persoon van de deskundige. *mr. dr. R.P. Wijne*

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 19-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:3748

Zaaknummer: C/05/311521 / HZ ZA 16-452

Advocaten: J.L. Brens en E.J.C. de Jong

Wetsartikelen: 7:453 BW en 6:74 BW

RECHTSPRAAK

Beroepsfout huisarts en waarnemend huisarts? Bewijsopdracht erven ten aanzien van gemelde klachten tijdens consult bij de huisarts.

Eiser heeft in 2002 tot tweemaal toe zijn huisarts bezocht in verband met pijnklachten. Een paar dagen later is de waarnemend huisarts eiser thuis komen opzoeken, maar de waarnemend huisarts heeft verder geen actie ondernomen. Een dag later keert de waarnemend huisarts terug en treft hij eiser met een verlaagd bewustzijnsniveau aan. Eiser wordt daarop met spoed opgenomen in het ziekenhuis, alwaar hij wordt gediagnosticeerd met meningitis (hersenvliesontsteking). Eiser heeft zijn huisarts en de waarnemend huisarts aansprakelijk gesteld en in 2011 een verzoekschrift voorlopig deskundigenbericht ingediend. Enige tijd later is eiser overleden. Volgens de rechtbank staat niet voorshands vast dat eiser tijdens zijn eerste consult bij zijn huisarts reeds heeft aangegeven last te hebben van vermoeidheid en andere klachten. Volgens de rechtbank is dit een essentiële schakel in het door de erven ingenomen standpunt dat de huisarts onzorgvuldig heeft gehandeld. De rechtbank stelt de erven daarom in de gelegenheid de melding te bewijzen. De zaak wordt naar de rol verwezen. De vordering met betrekking tot de waarnemend huisarts wordt afgewezen, omdat aansprakelijkheid niet is vast komen te staan. De vordering is dan ook niet toewijsbaar.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 12-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:4198

Zaaknummer: C/05/295689 HA ZA 16-17

Rechters: K. van Vlimmeren-van Ommen

Advocaten: T.J.C. Bueters en D. Zwartzens

RECHTSPRAAK

In hoger beroep is de vraag aan de orde of appellant het slachtoffer is geweest van een niet-geënceneerde aanrijding. Het hof oordeelt dat de bewijslast ten aanzien van de authenticiteit van de aanrijding op appellant berust. Volgens het hof is door de verzekeraars voldoende aannemelijk gemaakt dat de aanrijding in scène is gezet.

Met dank aan Stichting PIV voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 27-06-2017

Zaaknummer: 200.202.319/01

RECHTSPRAAK

Patiënt/Canisius Wilhelmina ziekenhuis en Centramed BA

Deelgeschil over de vraag of medewerking van het Canisius Wilhelmina ziekenhuis en zijn beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar aan een buitengerechtelijk onafhankelijk deskundigenonderzoek kan worden verplicht. Een dergelijke medewerkingsplicht wordt bepaald door de eisen van redelijkheid en billijkheid. Hoewel zo'n plicht niet licht kan worden aangenomen, wordt, met verwijzing naar de wetsgeschiedenis van het deelgeschil en de normen in de Gedragscode Openheid medische incidenten; betere afwikkeling Medische Aansprakelijkheid (GOMA), geoordeeld dat het ziekenhuis en de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar gehouden zijn mee te werken.

Feiten In september 2009 wordt bij patiënt door een neuroloog en een neurochirurg van het Canisius Wilhelmina ziekenhuis (CWZ) een zeer ernstig carpaal tunnelsyndroom geconstateerd. Een operatie voor december 2009 wordt ingepland, maar die wordt afgezegd door het CWZ, de volgende operatie van januari 2010 wordt afgezegd door de patiënt. De operatie vindt uiteindelijk plaats in maart 2011. De situatie na de operatie verslechtert en in 2011 en in 2013 wordt door artsen van het CWZ zenuwletsel geconstateerd. De patiënt verzoekt de rechtbank:

- voor recht te verklaren dat het CWZ en beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar Centramed aansprakelijk zijn voor de schade van patiënt die in verband staat met de tekortkoning in het CWZ; - hen te veroordelen tot schadevergoeding;
- dan wel voorwaardelijk, indien een beslissing over de aansprakelijkheid nog niet mogelijk is: de beslissing aan te houden;
- het CWZ en Centramed te gelasten mee te werken aan een onafhankelijk deskundigenonderzoek op kosten van het CWZ en Centramed. De tekortkoming is volgens de patiënt daarin gelegen dat na de constatering van een zeer ernstig carpaal tunnelsyndroom

niet met de vereiste spoed tot operatie is overgegaan en dat, toen de operatie alsnog werd uitgevoerd, daarbij een zenuw is beschadigd. Volgens het CWZ en Centramed was de zenuw echter al in 2009 onomkeerbaar beschadigd. Daarop zijn de huidige klachten van de patiënt terug te voeren en niet op het tijdsverloop tussen 2009 en 2011. Bovendien is de operatie wel lege artis uitgevoerd, en heeft de patiënt eigen schuld omdat hij zelf heeft afgezien van een vroege operatie. *Oordeel* Dat patiënt niet-ontvankelijk is voor zover de verzoeken tot beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar Centramed zijn gericht, vindt geen gehoor bij de rechter. Op grond van artikel 7:954 lid 1 BW is Centramed belanghebbende. De rechtbank somt op welke punten in geschil zijn (welke norm geldt, is deze overtreden, zijn de klachten daarvan een gevolg, wel of geen eigen schuld) en concludeert dat voor een beslissing over de aansprakelijkheid en de schadevergoeding voorlichting door een deskundige en mogelijk getuigenbewijs nodig is, en dat de hoeveelheid kosten en tijd die met een dergelijke instructie gemoeid zijn niet opwegen tegen de kans dat een vaststellingsovereenkomst tot stand komt. Aldus wijst de rechtbank op de voet van artikel 1019z Rv de verzoeken van de patiënt over de aansprakelijkheid en schadevergoeding af. En passant overweegt de rechtbank nog dat de omkeringsregel hier niet van toepassing is. Het verzoek van de patiënt ter zake van het deskundigenonderzoek strekt niet tot het gelasten van een gerechtelijk (voorlopig) deskundigenonderzoek, maar 'slechts' ertoe het CWZ en Centramed te verplichten tot medewerking aan een deskundigenonderzoek buiten rechte. Dat verzoek kan volgens de rechtbank, mede omdat een deskundigenonderzoek ook volgens de rechtbank aangewezen is, wel bijdragen aan de totstandkoming van een vaststellingsovereenkomst. Dat de patiënt ook een verzoek om een voorlopig deskundigenbericht kan doen doet daaraan niet af. De deelgeschilprocedure wordt nadrukkelijk beschouwd als aanvulling op het reeds bestaande instrumentarium en de wetgever heeft "meer procedurele en feitelijke vragen zoals de vraag of nog een deskundige geraadpleegd moet worden" en "de medewerking aan verdere medische of arbeidsdeskundige onderzoeken" als voorbeelden genoemd van vragen die in de deelgeschilprocedure aan de orde kunnen komen (*Kamerstukken II 2007/08*, 31 518, nr. 3, p. 10 en p. 20). Het verweer dat er geen rechtsgrond bestaat voor verplichting tot medewerking, verwerpt de rechtbank. De aansprakelijkheid van het CWZ heeft de patiënt gestoeld op artikel 7:462 BW. Voorts is niet in geschil dat op grond van artikel 7:954 lid 1 BW de patiënt jegens Centramed aanspraak kan maken op de verzekeringsuitkering die Centramed verschuldigd is aan het CWZ, zou die laatste aansprakelijk zijn. Aldus staan het CWZ/Centramed en patiënt tegenover elkaar als schuldenaar en schuldeiser in de zin van artikel 6:2 BW. De eisen van redelijkheid van billijkheid van die bepaling brengen mee dat het CWZ en Centramed kunnen worden verplicht mee te werken aan een buitengerechtelijk onafhankelijk deskundigenonderzoek. Daartoe overweegt de rechtbank: - dat een dergelijke medewerkingsplicht op de voet van artikel 202 Rv e.v. niet licht valt aan te nemen; - dat de

kwestie echter in meerdere opzichten bijzonder is; - aan de orde is namelijk een letselschadeclaim, met het oog op de buitengerechtelijke afhandeling waarvan de wetgever aan de rechter nadrukkelijk ook de bevoegdheid heeft willen geven meer procedurele geschillen te beslechten, zoals het gelasten van “de medewerking aan verdere medische of arbeidsdeskundige onderzoeken”; - dat verplichtingen die de redelijkheid en billijkheid meebrengen, kunnen blijken uit praktijknormen, zoals de GOMA; - de GOMA is bij uitstek een codificatie van wat de branche behoorlijk handelen acht, in overeenstemming met de eisen van redelijkheid en billijkheid; - de GOMA heeft dezelfde doelstelling als de deelgeschilprocedure, te weten het bevorderen van een goede afwikkeling van letselschade buiten rechte; - Centramed en het CWZ onderschrijven de normen van de GOMA, nu zij daarbij zijn aangesloten; - artikel 18 van de GOMA luidt: “Als bij een goed onderbouwde aansprakelijkstelling en een goed gemotiveerde afwijzing daarvan een verschil van inzicht op het medische gebied blijft bestaan, zal in gezamenlijk overleg een deskundigenonderzoek worden gevraagd om in medisch opzicht de duidelijkheid te verschaffen die nodig is voor een juridisch oordeel over de bestreden behandeling. De kosten van dit deskundigenonderzoek komen in beginsel voor rekening van beide partijen.” Gelet op het voorgaande kunnen het CWZ en Centramed door de rechter worden gehouden aan het verzochte onderzoek mee te werken, en zo gelast de rechter hen ook. Beide partijen dienen de helft van de kosten te dragen. Aanknopingspunten voor een andere verdeling zijn er volgens de rechter niet. Het verzoek van de patiënt de zaak aan te houden stuit af op artikel 1019w Rv, nu aanhouding tot na de uitkomst van het deskundigenonderzoek partijen juist zou aanzetten tot verder procederen. Tot slot begroot de rechter op grond van artikel 1019aa Rv de kosten. Voorzien kon worden door de patiënt, nu deze wordt bijgestaan door een gespecialiseerd letselschadeadvocaat, dat de verzoeken omtrent de aansprakelijkheid en de schadevergoeding zouden afketsen op artikel 1019z Rv. 17 van de 27 uren worden daarom niet redelijk geacht en geschrapt. *mr. dr. R.P. Wijne*

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 22-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:4179

Zaaknummer: C/05/301381 / HA RK 16-92

Advocaten: E.F. Mulder en K. Mous

Wetsartikelen: 7:954 BW, 7:462 BW, 1019w Rv, 19z Rv, 1019aa Rv, 6:2 BW en 202 Rv

RECHTSPRAAK

Productaansprakelijkheid gebrekkige MoM-heupprotheses. Vraag of geplaatste heupprotheses gebrekkige producten zijn in de zin van artikel 6:185-193 BW. De rechtbank acht het openstellen van tussentijds appèl en het stellen van prejudiciële vragen niet noodzakelijk. Verwijzing naar de rol.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 21-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:5027

Zaaknummer: C/10/495886 / HA ZA 16-196 e.a.

Rechters: P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten, J.W. van den Hurk en C. Sikkel

Advocaten: K.A. Jelsma, C.E. Jeekel en J.B. Berduszek

Wetsartikelen: 6:185 BW en 6:193 BW

RECHTSPRAAK

weduwe/Radboud UMC

Deelgeschil. Een weduwe verzoekt een verklaring voor recht dat Radboud UMC aansprakelijk is. Zij maakt het Radboud zeventien verwijten, maar onderbouwt die niet met een deskundige medische opinie. Het verzoek wordt afgewezen omdat de rechter zonder getuigen- en/of deskundigenbewijs niet kan beslissen. Omdat de weduwe reeds bekend was met het verweer van Radboud UMC lag het zo zeer voor de hand dat het verzoek zou afstuiten op artikel 1019z Rv, dat de rechter concludeert dat het verzoek volstrekt onnodig is ingesteld en er voor begroting van de kosten op de voet van artikel 1019aa Rv geen plaats is.

Feiten In 2000 wordt bij een man een hersentumor geconstateerd die operatief in het Radboud UMC zo veel als mogelijk wordt verwijderd. In 2008 wordt de man bestraald in het Radboud UMC. In 2010 nemen de klachten toe en volgen er elders ziekenhuisopnames. Door verslechtering van zijn gezondheid wordt hij op 8 maart 2013 opgenomen in Radboud UMC, alwaar hij op 29 maart 2013 komt te overlijden. In maart 2015 stelt de weduwe het Radboud UMC aansprakelijk; het Radboud aanvaardt de aansprakelijkheid niet. De weduwe verzoekt de rechter om een verklaring voor recht dat Radboud UMC aansprakelijk is. Zij maakt het Radboud zeventien concrete verwijten. Ze laat zich niet uit over de omvang van de schade, maar beperkt haar eventuele vordering ten principale tot € 25.000 en doet nadrukkelijk en zonder reserve afstand van het meerdere. *Oordeel* Artikel 1019x lid 1 Rv bepaalt dat de rechter summierlijk beoordeelt of hij absoluut bevoegd is en of de zaak door de kantonrechter moet worden behandeld. Zulks doet de rechter: met het onherroepelijk worden van een eindvonnis in de zaak ten principale zal, gelet op het prijsgeven van het meerdere van € 25.000 door de weduwe, het vorderingsrecht van de weduwe in de rechtsverhouding tot het Radboud UMC zijn uitgeput. De rechtstitel waarover de kantonrechter moet oordelen vertegenwoordigt dan geen hogere waarde meer dan het in artikel 93 aanhef en onder a Rv bepaalde maximum. Aldus acht de kantonrechter zich bevoegd tot het behandelen van het verzoek. Inhoudelijk is

in geschil: - of de feiten en omstandigheden die de weduwe aan haar verzoek ten grondslag legt juist zijn; - of op basis van deze, althans de in rechte vast te stellen feiten en omstandigheden, geoordeeld moet worden dat Radboud UMC onzorgvuldig heeft gehandeld; - of er schadelijke gevolgen zijn van eventueel onzorgvuldig handelen en wat daarvan de omvang is; - of het smartengeld is vererfd conform artikel 6:106 lid 2 BW. De weduwe heeft het verzoekschrift weliswaar uitvoerig gedocumenteerd, maar de verwijten zijn gemotiveerd betwist door Radboud UMC. Zonder nadere instructie in de vorm van getuigenverhoren maar in ieder geval door middel van deskundigenonderzoek, kan de kantonrechter over de geschilpunten geen oordeel geven. De met die instructie gepaard gaande tijd en moeite staan niet in verhouding tot de kans dat een vaststellingsovereenkomst tot stand zal komen en daarom stuit het verzoek af op artikel 1019z Rv. De rechter neemt bij dit oordeel in aanmerking dat de weduwe zich niet over de omvang van de schade heeft uitgelaten anders dan dat zij deze heeft gemaximeerd op € 25.000. Bij het instellen van deze procedure was de weduwe bekend met het verweer van Radboud UMC. Niettemin heeft zij ervoor gekozen haar verwijten niet te onderbouwen met een deskundige medische opinie, bijvoorbeeld door een medisch adviseur of in de vorm van een gezamenlijk ingewonnen of door de rechtbank gelast voorlopig deskundigenbericht. Zodoende lag het zo zeer voor de hand dat de voorgelegde vragen niet door de rechter konden worden beantwoord zonder voornoemde instructie, dat op voorhand duidelijk moest zijn dat het verzoek zou afstuiten op artikel 1019z Rv. De rechter concludeert dat het verzoek volstrekt onnodig is ingesteld en er daarom voor begroting van de kosten op de voet van artikel 1019aa Rv geen plaats is. *mr. dr. R.P. Wijne*

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 30-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:4220

Zaaknummer: 5693526 AZ VERZ 17-3 \495 \413

Advocaten: F. Krougman en P. Bergkamp

Wetsartikelen: 93 Rv, 1019x Rv, 1019z Rv, 1019aa Rv en 6:106 lid 2 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verkeersongeval. Nader onderzoek vereist omtrent het niet-dragen van de autogordel tijdens het ongeval. Afwijzing verzoek, volledige kostenveroordeling verzekeraar.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 01-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:4228

Zaaknummer: C/05/312030 / HA RK 16-244

Rechters: T.P.E.E. van Groeningen

Advocaten: S. de Lang en M. van der Bent

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Gemeente is niet aansprakelijk voor fietsongeval nu onvoldoende is vast komen te staan dat ongeval niet zou hebben plaatsgevonden indien de zogenoemde 'varkensruggen' beter zichtbaar waren geweest.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 16-01-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:4229

Zaaknummer: C/05/306179 / HA RK 16-152

Rechters: T.P.E.E. van Groeningen

Advocaten: mr. H. de Jager en M.T. Spronck

Wetsartikelen: 6:174 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Klant valt bij regenachtig weer op het erf van een azaleakwekerij. Toedracht onvoldoende toegelicht om kwekerij aansprakelijk te houden voor de schade.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 13-01-2016

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2016:7170

Zaaknummer: C/05/286211/ HA RK 15-97

Rechters: K. van Vlimmeren-van Ommen

Advocaten: M.C.J. Peters en G. Loman

Wetsartikelen: 6:174 BW en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Vergoeding buitengerechtelijke kosten, gehanteerde uurtarief advocaat niet onredelijk. Afwijzing voorschot op schadevergoeding.

Verzoeker verzoekt in het deelgeschil om een voorschot op de schadevergoeding en onder andere een vergoeding van de buitengerechtelijke kosten rechtsbijstand. Verzoeker is tijdens een vrijgezellenfeest vanaf een in het water liggend luchtkussen gelanceerd door één of twee personen die op dat kussen sprongen, waardoor verzoeker bij het neerkomen een wervelfractuur heeft opgelopen. Holland Evenementen Groep (HEG) en ASR voeren aan dat het gehanteerde uurtarief van de advocaat (€ 255 exclusief kantoorkosten en btw) onredelijk is. De rechtbank gaat hier niet in mee, de advocaat in kwestie is ervaren en gespecialiseerd in letselschadezaken. Het gevorderde bedrag aan buitengerechtelijke kosten wordt daarom toegewezen, nadat het bedrag dat in rekening is gebracht voor het uitbrengen van een verzoek om een voorlopig deskundigenbericht van het totale bedrag is afgehaald. Volgens de rechtbank ziet dit bedrag namelijk op proceskosten en niet op buitengerechtelijke kosten. Het gevorderde voorschot op de schadevergoeding wordt afgewezen, nu op dit moment in hoge mate onzeker is in hoeverre verzoeker als gevolg van het ongeval schade lijdt en nog zal lijden.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 06-01-2016

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2016:7169

Zaaknummer: C/05/286435/HA RK 15-104

Rechters: S.C.P. Giesen

Advocaten: R. Schoemaker en H. van Katwijk

Wetsartikelen: 6:96 lid 2 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Beroepsaansprakelijkheid arts. Gehoudenheid ziekenhuis verder mee te werken aan deskundigenonderzoek aan de hand van een bepaalde vraagstelling, nu deskundigheid van deskundige niet ter discussie staat. Opheldering omtrent de bevindingen van de deskundige is noodzakelijk voor het verdere verloop van de procedure.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 04-01-2016

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2016:7163

Zaaknummer: c/05/290461 HA RK 15-148

Rechters: S.C.P. Giesen

Advocaten: F.A. Janse en K. Mous